

Posudek oponenta diplomové práce Niny Štěrbové „Sociální dovednosti učitelů a možnosti jejich rozvíjení se zaměřením na začínající učitele“

**Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta. Katedra psychologie.
Praha 2011**

Autorka zvolila za téma své diplomové práce problematiku rozvoje sociálních dovedností (zejména začínajících) učitelů. Autorka přitom čerpá zejména z možností využití metody videotréninku interakcí.

Teoretická část práce uvádí analýzu současného stavu vzdělávání učitelů. Zaměřuje se rovněž na osobnost učitele a komunikační dovednosti. Autorka zde poměrně podrobně pojednává o možnostech pregraduálního a postgraduálního vzdělávání učitelů v ČR i ve světě, byť některé požadavky zůstávají spíše v rovině ideálových postulátů. V kap. 2.2.5 autorka konfrontuje možnosti učitelského vzdělávání v ČR s obrazem současné reality EU. Navazující text pak obrací pozornost k osobě učitele v kapitolách Učitel a jeho osobnost a Dovednosti učitele. Následující kapitoly se stručně zaměřují na problematiku dovedností učitele a zásadní otázky interakce a komunikace ve škole. Šestou kapitolou, která čtenáře seznamuje se základy videotréninku interakcí ve škole, vyúsťuje celá teoretická část práce.

K poměrně rozsáhlé teoretické části je přidáno cca 12 stran empirie, na jejíž počátek navíc autorka poněkud nelogicky zařazuje výsledky předchozích výzkumů, které by patrně mohla vhodněji uplatnit v teoretické části textu. Do autorčina vlastního výzkumu uvádí čtenáře stručně popis výzkumného designu a základní výzkumné otázky. Autorka se zde odvolává na výzkumy trvající řadu let (2002 – 2008), není však jasné, zda jde o data, která získávala ona osobně, nebo zda pracovala s daty druhotnými. Také výběr 14 učitelů při tak rozsáhlém výzkumu není největší, jakkoli uznávám náročnost zpracování (VIP), které autorka zvolila. Není jasné, podle jakého klíče byly vybírány jednotlivé zkoumané osoby a také redukce demografických údajů je snad až přílišná.

V hypotézách mluví autorka o distribuci aktivit před a po užití VTI, v nadpisech kapitol však užívá formulace vliv VTI; případně v textu sousloví pozitivní vliv VTI. Jak získala autorka jistotu, že jde o kauzální působení VTI, jež je naznačeno slovem vliv?

Diskuse je spíše shrnutím celé práce, autorka nediskutuje svá zjištění ve vztahu k jiným výzkumům a možným limitům vlastní práce se náznakově věnuje pouze ve dvou závěrečných odstavcích. Celá empirická část působí spíše dojmem poněkud uchvátaného přílepku textu

než organicky s teorií propojeného výzkumu. Literatura a přílohy jsou řádně doloženy v závěru textu. Jazyk práce je poměrně kultivovaný.

Závěrem přes řadu výhrad doporučuji, aby se předložená práce stala předmětem obhajoby na katedře psychologie, zejména s přihlédnutím k autorčině možnosti doplnit některé informace v průběhu ústní obhajoby. Navrhuji hodnocení: dobře.

Praha 11. 5. 2011

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.